

Eylül Günlüklerinden

– Yeldegirmeni · 19 Eylül 2024

Dereyi yamacı tutan gürgenlerin ve söğütlerin yaprakları soldu. Gövdeleri soğudukça yerleri silip süpüren ağaçlar serinliğine güz kayıtları kuruldu. İsim isim kendini duyup çağıran her şey ömür katıpına bir demlik dünya hayatı daha ekleyerek, teraslardan uzaklara bakan bağlar bahçeler, köşede bucakta çağın azgın akıntılarına dayanıp direndiği son kalanlarını dürdü büktü insan ahalisinin doyum şehrine ve gönül heybesine diyar etti.

Kavun oldu, üzüm kesildi, nar tanelendi, tevek saçaklandı, toz yıkındı, poyraz pervaneleri bir yandan öbür yana dolandı döndü, saat öteki saatlere geçti gitti ilerledi..

Balkondan bahçeden, bakraçtan kuyudan, çeşmeden çarşıdan , dalgadan ve kayıktan ili yaka aradı asma köprülerin yol arkadaşlığını ısıkları çalınan yakınlığa katarak, yorgunlar avutan kahve içimliği dem tiryakiliğine yudum yuduma bir hayatın tortusu telvesiyle dura gide hayli bir zaman ve nice insan...

Eylül Günlüklerinde böylece yorulmak usanmak ve dinlenmek bilmeden mutun ve mutluluğun sınırını çiçeğe kanatlanmış huzur yüküyle arılar misaline isim isim kendini çağıran yoklamaya kimi hasreti kimi vuslatı ömür nafakasında vebal kılarak giden gittiii, kalansa gelecek olan seyri sefere adını yazdırıp aşktan beriki ve bu yana, merama tutkun sağ salim mühlet diledi

..lafın daha ötesi siirin hakkıydı herdaim..

KÜL ile DERTLEŞİK SONBAHAR ESMELERİ

Bismillahi çekince
Müsade diyorsun, eve barka dağa düze eşiğe çeşmeye sokağa emeğe hakka hukuka
Aşka bağlandım diyorsun
İnsana, sana, ona , buna, bana ..
Müsade diyorsun
Saatin akrebi yelkovanların üstünden kaç kere geçer durur gider yorulur bozular
Doğan sağılır
Ölen göçer, göçen gözden gönülden ırağa
Bismillah deyince ilk orta ve sonsun
Her zirveden her derine ekmek kırıntısı da olsa fısıltı sessizliği de olsa duydum ve doydum diyorsun
Bir adım öncesi bin yıl sonrasına
Niyet ettim insandım
İnsanla geldim insanla gitmelerdeyim
İnsana diyorsun, toprakla haşır neşir
Yıla giderken
Yola dönerken
Işığı yakarken
Ateşle söyleşirken
Ve kül ile sonbahar dertleşirken
Sofraya oturur sofradan kalkarken , bismillah
Size eylüller kere eyvallah,
Bana müsade diyorsun..
Seyfi Karaca... Eylül/24